

خدای زنده

جلد سوم

ظهور دوم خداوند و زندگانی ابدی

فصل سوم : نشانه های خبر دهنده از آمدن دوم مسیح

تعلیم مسیحی برای بزرگسالان
طبق سنت کلیساهای شرق

فهرست

فصل سوم : نشانه های خبر دهنده از آمدن دوم مسیح.....	۱۸
۱. «در اینجا سنگی بر سنگی گذارده خواهد شد».....	۱۸
۲. «بسیاری به نام من آمده خواهند گفت : من مسیح هستم».....	۱۹
۳. «جنگها را خواهید شنید ...».....	۱۹
۴. «آنگاه شما را به مصیبت سپرده خواهند کشت».....	۱۹
۵. «به جهت افزونی گناه ...».....	۲۰
۶. «به این مژده ملکوت در همه جهان موعظه خواهد شد».....	۲۲
۷. «همه قوم اسرائیل نجات خواهد یافت».....	۲۴
۸. «پیش از آن باید آن شریر ... آن فرزند هلاکت ظاهر شود...».....	۲۴

فصل سوم

نشانه های خبر دهنده از آمدن دوم مسیح

هر که نقش خویش را دید و شناخت اندر استکمال خود دو اسبه تاخت (مثنوی)

پس از آن که عیسی فوریت آماده شدن برای بازگشت خود به شاگردانش گوشزد می کند، آنان با اصرار از وی می پرسند: «به ما بگو که این امور کی روی می دهند و نشانه آمدن تو و پایان یافتن دنیا چیست؟» (مت ۲۴: ۳؛ مر ۱۳: ۴؛ لو ۲۱: ۷).

عیسی از تعیین تاریخ خودداری می کند اما نشانه های خبر دهنده را بر آنها آشکار می سازد که به میزان روی دادن آنها، سخن وی به اثبات رسیده و ایمان ما زنده می شود و نزدیک بودن آمدن داماد را به یاد می آورد، دامادی که گرچه دیر کرده است اما زمانی خواهد آمد که کمتر کسی در انتظار او خواهد بود. این نشانه ها را به ترتیبی که در انجیل متی آمده است بر می شماریم. برخی از آنها در گذر تاریخ روی داده اند و برخی دیگر امروزه رخ می دهند. بنابر این ترتیب زمانی در اینجا نمی تواند هیچ معنایی داشته باشد.

۱. «در اینجا سنگی بر سنگی گذارده نخواهد شد»

خداوند ما عیسی مسیح در برابر شکوه خیره کننده معبد اورشلیم که به تازگی بوسیله هیرودیس^۱ بازسازی شده بود و در پاسخ به تحسین شاگردان که می گفتند: «ای استاد، ببین، چه نوع سنگهایی و چه عمارتهاست» (مر ۱۳: ۱)، پایان دنیا و دومین آمدن خود را به آنان گوشزد می کند، زیرا که ویران شدن معبد و شهر اورشلیم یکمین نشانگر زمان آخر خواهد بود: «آیا همه این چیزها را نمی بینید؟ هر آینه به شما می گویم در اینجا سنگی بر سنگی گذارده نخواهد شد که به زیر افکنده نشود» (مت ۲۴: ۲) و همچنین: «چون ببینید که اورشلیم به لشکریان محاصره شده است، آنگاه بدانید که ویرانی آن فرا رسیده است، آنگاه هر که در یهودیه باشد به کوهستان بگریزد و هر که در شهر باشد بیرون رود و هر که در صحرا بود درون شهر نشود زیرا که همان است روزهای انتقام تا آنچه نوشته شده است تمام شود. و اما وای بر آبستان و شیردهندگان در آن روزها، زیرا تنگی سخت بر روی زمین و خشم بر این قوم خواهد آمد و به دم

^۱ کار ساختمان معبد که ۱۹ سال پیش از میلاد آغاز شده بود ۴۶ سال طول کشید (ر.ک. یو ۲: ۲۰).

شمشیر خواهند افتاد و در میان همه امتها به اسیری خواهند رفت، و اورشلیم پایمال امتها خواهد شد تا زمانی که زمانهای امتها به انجام رسد» (لو ۲۱: ۲۰-۲۴).

این نبوت چهل سال پس از آن در ماههای مرداد و شهریور سال ۷۰ میلادی، زمانی که تیتوس، امپراتور روم اورشلیم را محاصره کرده و شهر را با خاک یکسان نمود و معبد را به آتش کشید تحقق یافت. ساکنان آن کشته و یا به بردگی فروخته و یا به کارهای دشوار محکوم شدند. پس شاگردان عیسی سخنان او را به یاد آورده به حقیقت پیوستن نخستین نشانه خبر دهنده بازگشت وی را در آن دیدند: ویرانی اورشلیم تا به امروز نماد زمان پایان دنیا باقی مانده و به همین دلیل ما خود را با آنچه در سرزمین مقدس می گذرد در ارتباط می دانیم: «و درباره صهیون گفته خواهد شد که این و آن در آن زاده شده اند» (مز ۸۷: ۵).

۲. «بسیاری به نام من آمده خواهند گفت: من مسیح هستم»

«زنهار کسی شما را گمراه نسازد، زیرا که بسیاری به نام من آمده خواهند گفت که من مسیح هستم، وقت نزدیک است و بسیاری را گمراه خواهند کرد، پس در پی ایشان مروید» (مت ۲۴: ۵؛ مر ۱۳: ۶؛ لو ۲۱: ۸).

تاریخ مسیحان دروغین بسیاری به خود دیده و باز هم خواهد دید. ما با زندگی در کلیسا از افتادن در دام فریب واهی آنان در امان خواهیم بود.

۳. «جنگها را خواهید شنید...»

«جنگها و اخبار جنگها را خواهید شنید، زنهار آشفته نشوید، زیرا که رخ دادن اینها همه لازم است. اما با وجود این هنوز پایان نیست، زیرا قومی با قومی و شهریاری با شهریاری مقاومت خواهند نمود و قحطی ها و وباها و زمین لرزه ها در جایها پدید آید، اما همه اینها آغاز دردهای زایمان است» (مت ۲۴: ۶-۸؛ مر ۱۳: ۷-۸؛ لو ۲۱: ۸-۱۱).

این گونه نشانه ها در طول تاریخ دنیا همیشگی هستند، چون همیشه نیاز داریم که از آسایش و راحتی خود در این دنیا به حرکت در آییم و عهد جدید به ما یادآور می شود که در این دنیا شهری دائمی نداریم (عبر ۳: ۱۴) بلکه چون ابراهیم پدر ایمانداران گویا در زیر چادر زندگی می کنیم، در انتظار آن شهری که خود خدا با بنیاد استوار برای ما خواهد ساخت (عبر ۱۱: ۹-۱۰). اما پس از یکی از این رویدادها نباید تصور کرد که آمدن پرشکوه خداوند فردای آن روز فراخواهد رسید.

۴. «آنگاه شما را به مصیبت سپرده خواهند کشت»

آنگاه شما را به مصیبت سپرده خواهند کشت و همه امتها به جهت نام من از شما نفرت کنند و در آن زمان بسیاری لغزش خورده یکدیگر را تسلیم کنند و از یکدیگر

نفرت گیرند» (مت ۲۴: ۹-۱۰) ... «لیکن شما برای خود احتیاط کنید زیرا که شما را به سوراها خواهد سپرد و در کنایس تازیانه خواهند زد و به خاطر من شما را پیش فرمانروایان و پادشاهان حاضر خواهند کرد تا برایشان شهادتی بشود» (مر ۱۳: ۹). «پس در دل‌های خود قرار دهید که برای حجت آوردن بیشتر اندیشه نکنید، زیرا که من به شما زبانی و حکمتی خواهم داد که همه دشمنان شما در برابر آن ایستادگی و مباحثه نتوانند نمود و شما را والدین و برادران و خویشان و دوستان تسلیم خواهند کرد و برخی از شما را خواهند کشت و همه مردم به جهت نام من شما را نفرت خواهند کرد و با این همه مویی از سر شما کم نخواهد شد. جانهای خود را به صبر دریابید» (لو ۲۱: ۱۴-۱۹).

این سخنان و نیز خوشا به حال‌ها یعنی «خوشحال باشید چون به خاطر من شما را ناسزا گویند و ستم کنند ...» به شهیدان، شهادت‌پایداری در برابر شکنجه و آزار را بخشید و به آنها امکان داد که با خون گرانبهای خود درخت کلیسا را آبیاری کنند. شکنجه و آزار مسیحیان در سرزمینهایی که ایمان مسیحی در آنها رواج می‌یافت آغاز شد و اکنون نیز با شدت بیشتری در بسیاری از کشورها که در دیرباز کشورهای مسیحی به شمار می‌آمدند، آغاز گردیده است. بنابر این کلیسا باید برای رویارویی با شرک نوین و معاصر، این غول خونسردی که از لحاظ دانشها و فنون خود برای خدمت به قدرت و خوشگذرانی، کاری و موثر می‌باشد، خود را آماده نماید.

۵. «به جهت افزونی گناه...»

تصور این که پیشرفت دانش، پیشرفت اخلاقی را به دنبال دارد، خوشبینی کودکانه‌ای پدید آورده مبنی بر این که انسانها با هر تجدید نسل بهتر خواهند شد.

بر عکس خداوند به ما هشدار داد که پیش از آمدنش «به جهت افزونی گناه محبت بسیاری سرد خواهد شد» (مت ۲۴: ۱۲) ... «زیرا که در آن زمان چنان مصیبت

بزرگی ظاهر می شود که از آغاز عالم تاکنون نشده و نخواهد شد! و اگر آن روزها کوتاه نشدی هیچ بشری نجات نیافتی، لیکن به خاطر برگزیدگان آن روزها کوتاه خواهند شد» (مت ۲۴: ۲۱-۲۲). خداوند ما عیسی مسیح خود این پرسش را پیش می کشد: «چون پسر انسان آید آیا ایمان را بر زمین خواهد یافت؟» (لوقا ۱۸: ۸).

پولس رسول در نامه خود به تیموتائوس (۲ تیمو ۳: ۱-۵) اعلام تجربه های سخت آینده را از سر می گیرد: «این را بدان که در روزهای آخر زمانهای سخت پدید خواهد آمد، زیرا که مردمان، خودپرست خواهند بود و آزمند و لاف زن و خودپسند و بدگو و نافرمانبردار مادر و پدر و ناسپاس و ناپاک و بدخو و کینه توز و غیبت گو و ناپرهیز و ستمگر و متنفر از نیکویی و خیانتکار و تندمزاج و مغرور که خوشگذرانی را بیشتر از خدا دوست می دارند؛ که صورت دینداری دارند، اما با این حال قوت آن را انکار می کنند. از ایشان دوری نما».

امروزه ما شاهد لگام گسیختگی، غرور، بی ایمانی، ناسازگاری، گناهکاری، و ارتکاب جرایم جمعی بوسیله حکومتها، اعمال شکنجه های وحشیانه و اهریمنی از سوی دولتهای مختلف در سطوح گوناگون سیاسی می باشیم. اما بیایید تسلیم ارباب و دلسردی نشویم بلکه بی پروایی و سرسختی کامل پایداری نماییم، بویژه که خداوند ما عیسی با اعلام این آزمایش ها ما را برای روبروشدن با آنها آماده کرده و بدین ترتیب به ما اجازه داده تا آنها را نشانه قریب الوقوع بودن بازگشت او بشناسیم چون شریر هراندازه بیشتر خود را نمایان سازد ایمان ما باید پابرجاتر گردد. «هرکه تا پایان شکیبایی کند نجات یابد» (مت ۲۴: ۱۳). و کلیسا و ما از شهادت نخستین شهید کلیسا یعنی استفان می دانیم که اگر به خاطر شهادت به مسیح شکنجه شویم در صلیب مسیح سهیم می گردیم (اع ۷: ۵۵-۶۰؛ ۹: ۵؛ مت ۱۰: ۴۰).

۶. «به این مژده ملکوت در همه جهان موعظه خواهد شد»

«به این مژده (به زبان یونانی اوانگلیون) ملکوت در همه جهان موعظه خواهد شد تا بر همه امتها شهادتی شود. آنگاه پایان فراخواهد رسید» (مت ۲۴: ۱۴).

خداوند ما عیسی مسیح نه تنها به این دلیل مژده را به همراه آورد تا در دلهای شنوندگان میوه بیاورد، بلکه تا این مژده پیش از بازگشت او به گوش همه ملتها رسانده شود و به همین جهت شاگردان خود را پیش از خود، دو به دو به همه شهرها و جاهایی که خود می بایست برود فرستاد و به آنان چنین گفت:

«محصول فراوان است اما کارگران کم، پس از صاحب محصول درخواست کنید تا کارگران برای محصول خود بفرستند. بروید، اینک من شما را چون بره ها در میان گرگان می فرستم. و کیسه و توشه دان و کفشها با خود بردارید ... و درون هر خانه ای که می شوید اول گویید سلام بر این خانه باد، پس هرگاه این السلام در آن خانه باشد سلام شما بر آن قرار گیرد و گرنه به سوی شما بازمی گردد ... و در هر شهری که رفتید و شما را پذیرفتند از آنچه پیش شما گذارند بخورید و بیماران آنجا را شفا دهید و بدیشان گویید ملکوت خدا به شما نزدیک شده» (لو ۱۰: ۲-۹).

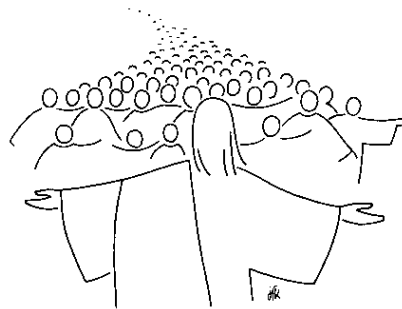
و این در زمانی روی داد که خود مسیح در میان یهودیان موعظه می کرد، چون شایسته آن بود که ملکوت ابتدا در میان بنی اسرائیل اعلام گردد. پس عیسی شاگردانش را پیش از خود به جلیل و یهودیه می فرستاد. او آنها را چون معصومان بی دفاع و شیفتگان خدا می فرستاد که هیچ دارایی به جز سخن بارور برای کاشتن به جهت محصول آینده ندارند.

با وجود این عیسی پیش از آخرین شب بیداری خود بر کوه زیتون در پایان موعظه خود در حالی که همه چیز را تحقق یافته می بیند و اندکی پیش از برپا شدن صلیب به شاگردانش چنین می گوید: «هنگامی که شما را بی کیسه و توشه دان و کفش فرستادم آیا نیازمند چیزی شدید؟ گفتند: هیچ! پس به ایشان گفت لیکن اکنون هرکه کیسه دارد آن را بردارد و همچنین توشه دان را و کسی که شمشیر ندارد جامه خود را فروخته و آن را بخرد، زیرا به شما می گویم که این نوشته در من می باید به انجام رسد، یعنی با گناهکاران محسوب شد» (لو ۲۲: ۳۵-۳۷). البته در اینجا مسیح اشاره می کند که در اینجا مسیح اشاره می کند که پس از گذر او به سوی پدر، شاگردان همچون او از سوی دنیا جفا خواهند دید، بنابراین این باید آمادگی داشته باشند تا با سلاحهای روحانی که پولس رسول از آنها سخن می گوید، یعنی ایمان و کلام خدا و دعا (افس ۶: ۱۳-۱۸) با وسوسه های اهریمن مبارزه کنند.

گفتار عیسی «لیکن اکنون ...» اشاره می کند که زمان دیگر افتتاح می شود و با اوج یورش اهریمن و این دنیا بر ضد عیسی و شاگردانش؛ پس از مرگ و رستاخیز عیسی ماموریت کلیسا آغاز می شود که همیشه همراه آن فشار و جفای دنیا را به دنبال دارد، بنابراین شاگردان باید خود را برای این کارزار آماده سازند، البته نه با سلاحهای معمولی که پطرس می خواست آن را به کار برد (یو ۱۸: ۱۰-۱۱)، بلکه به سلاحهای

روحانی که پولس آنها را این گونه توصیف می کند: «پس کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت را در بر کرده بایستید. و کفشهای استعداد انجیل سلامتی را به پا کنید. و بر روی این همه سپر ایمان را بکشید که به آن بتوانید همه تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید، و خود نجات و شمشیر روح را که سخن خداست بردارید (افس ۶: ۱۴-۱۷).

چرا این تغییر، چرا این هشدار ناگهانی به شاگردان برای رویارویی با دشمنی که با آن روبرو خواهند شد؟ درست است که عیسی بروشنی توضیح نمی دهد، اما بر طبق نوشته های مقدس هدف از آن گسترش موعظه برای همه ملتها تا فراسوی دنیاست. پیش از همه، مژده به قوم یهود اعلام شد، اما این قوم نتوانست آن را درک کند. در آغاز انجیل یوحنا می خوانیم: «کلمه نور حقیقی بود... نزد خاصان خود آمد و خاصانش او را نپذیرفتند» (یو ۱: ۹-۱۱). سرانجام این نپذیرفتن، صلیب بود. می بایستی که عیسی «از زمین بلند کرده شود» و بر صلیب نهاده شود تا «همه را به سوی خود بکشاند» (یو ۱۲: ۳۲) و او می تواند درست پس از رستاخیز به شاگردان خود بگوید: «شاهدان من خواهید بود در اورشلیم و همه یهودیه و تا سرتاسر جهان» (اع ۱: ۸). «پس رفته همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید و ایشان را بیاموزید که همه اموری را که به شما فرمان داده ام نگاه دارند و اینک من هر روزه تا بسر آمدن عالم همراه شما می باشم» (مت ۲۸: ۱۹-۲۰). با وجود این عیسی می داند که اگر «خاصان» یعنی قوم یهود که بوسیله خدا برای پذیرش او آماده شده اند در برابر کلام او سرسختی نمودند پس دنیا چقدر بیشتر در برابر مژده انجیل سرسختی خواهد کرد. او به شاگردانش هشدار می دهد که کار بشارت انجیل کارزاری سخت خواهد بود. «بر ملکوت آسمان ستم می شود و ستمکاران آن را به زور می ربایند» (مت ۱۱: ۱۲).

پس از بیست سده که از اعلام مژده انجیل می گذرد و تقریباً بشارت در سراسر دنیا پیش رفته است، دنیا هنوز در حال مقاومت در برابر آن است و نه تنها در دنیای بیرونی بلکه در دنیای درونی ما نیز هنوز سرسختی وجود دارد، بنابراین تنها کسانی که با پشتکار بر ضد گناه در خود می جنگند (مت ۱۱: ۱۲؛ لو ۱۶) و بوسیله مبارزه همراه با صلیب مسیح، خودخواهی و «آدم کهنه» را در خود از میان می برند، خواهند

توانست در ملکوت خدا بمانند. صلیب مسیح نجات دهنده در فاصله دو آمدن او همچنان برپا بوده و نشانه دایمی مبارزه بر ضد بدی است که شاگردان مسیح مصلوب از مرگ برخاسته به جهت شتاب بخشیدن به بازگشت و پیروزی به شراکت در این مبارزه فراخوانده شده اند (۲ پطرس: ۳: ۱۲).

۷. «همه قوم اسرائیل نجات خواهد یافت»

خداوند ما عیسی مسیح اعلام کرد: «اورشلیم پایمال امتها خواهد شد تا زمانهای امتها^۲ (غیریهودیان) به انجام رسد» (لو ۲۱: ۲۴). در این سخن پیشبینی بازگشت قوم اسرائیل به ملکوت نهفته است. این کلام خدا بوسیله پولس رسول در نامه اش به رومیان چنین تصریح شده است: «زیرا ای برادران نمی خواهم که از این راز بی خبر باشید ... که تا زمانی که پری امتها در نیاید، سختدلی بر بعضی از اسرائیل چیره گشته است و همچنین همگی اسرائیل نجات خواهند یافت» (روم ۱۱: ۲۵-۲۹).

زمانی که انجیل به سراسر دنیا اعلام شده باشد «زمان فراخواندن غیر یهودیان» به سر می رسد و پولس «بازیافتن یهودیان» در کلیسا را اینگونه به ما می نمایاند: «همچنین همگی اسرائیل نجات خواهند یافت» و «از صهیون نجات دهنده ای ظاهر خواهد شد» (روم ۱۱: ۲۶).

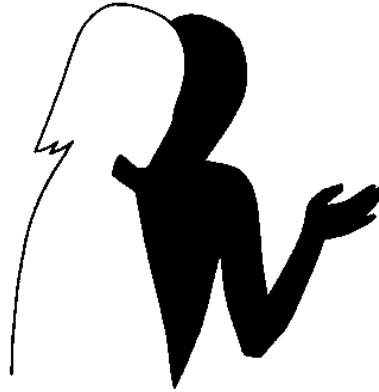
۸. «پیش از آن باید آن شریر ... آن فرزند هلاکت ظاهر شود...»

دجال، آخرین نشانه پیش از سپری شدن دنیا خواهد بود که اوج آن افزونی ستم و بیدادگری را که درباره آن خبر داده شده، موجب خواهد شد.

گرچه عیسی نام دجال را بر زبان نیاورده است اما با به یاد آوردن نبوت دانیال چنین به آن اشاره می کند: «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال پیامبر گفته شده است در جایگاه مقدس برپا شده ببینید هر که خواند دریافت کند، آنگاه هر که در یهودیه باشد به کوهستان بگریزد ...» (مت ۲۴: ۱۵-۱۶) و پولس قدیس این را در یکمین نامه خود به تیموتائوس (۴: ۱-۲) چنین تصریح می کند: «روح آشکارا می گوید که در زمان آخر بعضی از ایمان برگشته به ارواح گمراه کننده و آموزه های اهریمنان خواهند پیوست، به ریاکاری دروغگویان که ضمیرهای خود را [به] داغ [نشان] کرده اند ... و همچنین در نامه دوم خود به تسالونیکیان می گوید: «ای برادران از شما استدعا می کنم درباره آمدن خداوند ما عیسی مسیح ... شما از هوش خود بزودی به جنبش نیابید و پریشان نگردید، نه از روح و نه از کلام و نه از نامه ... بدین مضمون که روز مسیح رسیده است. زنهار کسی به هیچ روی شما را نفریبید، زیرا که تا نخست آن ارتداد روی ندهد، و آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت ظاهر نگردد، آن روز نخواهد آمد. که او

^۲ زمان امتها: به معنی زمان رسیدن انجیل به همه سرزمینها و ورود آنها به کلیسا

مخالفت می کند و خود را بلند تر می سازد از هرچه خدا یا معبود نامیده شود تا اندازه ای که مثل خدا در هیكل خدا نشسته خود را می نماید که خداست ... آنگاه آن بیدین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند او را به نفس دهان خود خواهد کشت و به تجلی ظهور خویش او را نابود خواهد ساخت. که ظهور او به عمل شیطان است با هر نوع قوت و نشانه ها و شگفتی های دروغین و به هر گونه ناراستی برای هالکین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا رهایی یابند» (۲ تسا ۲: ۱-۱۰).

و نیز در مکاشفه یوحنا، جانوری وحشی هست که برای ما اینگونه توصیف شده است: «... و همه دنیا در پی این وحش در شگفت شدند ... و به وی دهانی داده شد که به کبر و کفر سخن می گوید ... پس دهان خود را به کفرهایی بر خدا گشود ... و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کرده و بر ایشان چیره گردد و تسلط بر هر قبیله و قوم و امت بدو عطا شد ... در اینجاست شکیبایی و ایمان مقدسین» (مکا ۱۳: ۱-۱۰).

یوحنا رسول در دو نامه خود (۱ یو ۲: ۱۸ ، ۴: ۳؛ ۲ یو ۷) به «آن ویرانگر» در کتاب دانیال (۹: ۲۷)، به «دشمن بی دین» که پولس رسول درباره اش صحبت می کند، و نیز به «جانور وحشی» در کتاب مکاشفه «دجال» نام داده است: «دروغگو کیست جز آن که مسیح بودن عیسی را انکار کند؟ آن دجال است که پدر و پسر را انکار می نماید» (۱ یو ۲: ۲۲) (...). «این ساعت آخر است و چنان که شنیده اید که دجال می آید و اکنون نیز دجالان بسیار ظاهر شده اند و از این نیز می دانیم که ساعت آخر است» (۱ یو ۲: ۱۸) (...). «هر روحی که عیسی مسیح تن گرفته را انکار کند از خدا نیست و این است روح دجال که شنیده اید که او می آید و اکنون نیز در جهان است» (۱ یو ۴: ۳) (...). «زیرا که گمراه کنندگان بسیار به دنیا بیرون شدند که عیسی مسیح آشکار شده در جسم را اقرار نمی کنند، آن است گمراه کننده و دجال» (۲ یو ۷).

جوان: از این نوشته های یوحنا چنین بر می آید که دجال هم اکنون آمده است.

پیر: نه، یوحنا از همدستان دجال و «گمراه کنندگان» و چهره های بسیاری (مانند نرون، هیتلر و ...) سخن می گوید که روح دجال را آشکار می سازند، و آمده اند و خواهند آمد، اما او یعنی مرد شریر و دجال باید درست پیش از روز خداوند بیاید.

جوان: پس ما نه در انتظار مسیح، بلکه منتظر آن شیطان هستیم؟

پیر: ترس به خود راه نده، چون «عیسی خداوند آن بی دین را به نفس دهان خود خواهد کشت و به تجلی ظهور خویش او را نابود خواهد ساخت» (۲ تسلا ۲: ۸). اما بیدار باش و نگذار که آن دروغگویان که برای اغفال ما خود را به صورت مسیح در می آورند، تو را گمراه نمایند. به امید ایمان مسلح شو تا لگام گسیختگی بدی و پیروزی های گذرای بدکاران تو را دلسرد نکنند. خود خداوند ما عیسی مسیح گفته است: «ترسان مباشید ای گله کوچک، زیرا که خشنودی پدر شماست که ملکوت را به شما عطا فرماید» (لوقا ۱۲: ۳۲).

درباره نشانه های خبردهنده از آمدن دوم بیشتر تعمق نماییم

عیسی نشانه هایی از نزدیکی آمدنش به ما داد (مر ۱۳: ۵-۱۰). اما این به این هدف نبود که بتوانیم تاریخ آمدن او را معین کنیم، زیرا او گفت: «اما درباره تاریخ آن روز و ساعتش هیچکس آن را نمی شناسد، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر، بلکه تنها پدر» (مر ۱۳: ۳۲). پس معنی و هدف این نشانه ها چیست؟